

Таблиця 2 – Показники платоспроможності та фінансової стійкості ТзОВ «ЕФО» за 2018-2019 рр.

Показник	Роки		Відхилення, +/-
	2018	2019	
Коефіцієнт автономії	80,27	85,68	5,41
Коефіцієнт фінансової незалежності	19,3	14,32	-4,98
Коефіцієнт фінансування	4,07	5,98	1,91
Коефіцієнт забезпечення власними основними засобами	0,80	0,85	0,05
Коефіцієнт маневреності власного капіталу	1,22	1,12	-0,1
Коефіцієнт фінансової стійкості	80,27	85,68	5,41

Дана ситуація свідчить про високий рівень незалежності підприємства від позикових джерел і у динаміці така незалежність зростає. У 2018-2019 рр. коефіцієнт забезпеченості власними основними засобами перевищує нормативне значення (0,5), що слід оцінити позитивно для підприємства. За період з 2018 - 2019 рр. показник зріс на 0,5 і склав у 2019 році – 0,85. У 2018-2019 рр. коефіцієнт маневреності власного капіталу значно перевищує нормативне значення. Такі значення характеризують позитивні тенденції управління власним капіталом підприємства. Коефіцієнт фінансової стійкості відображає здатність підприємства залучати позикові кошти. Для досліджуваного підприємства даний показник за аналізований період 2018-2019 рр. дещо зріс, тобто підприємство стає більш привабливим з кредитної точки зору.

Проведений аналіз ліквідності, платоспроможності та фінансової стійкості свідчить, що досліджуване підприємство не залежить від кредитних коштів, може вчасно розрахуватись з поточними і довгостроковими зобов'язаннями в результаті чого є фінансово стійким та платоспроможним.

Література:

1. Косова Т. Д. Фінансовий аналіз: навч. посібник. К.: Центр учбової літератури. 2013. 440 с.
2. Тесленко Т. І. Облік і аналіз поточних зобов'язань: автор. дис. на здобут. наук. ст. к.е.н. Київ: Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана, 2009. 20 с.
3. Фінансовий менеджмент: навч. посібник / О.І. Скаско, О.В. Майор, Ю.В. Тимчишин-Чемерис та ін. Львів: Растр-7, 2018. 414с.

МЕТОДИ ОЦІНКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Матвієнко С.С.

*Науковий керівник: Тохтамиш Т.О., к.е.н., доцент
Харківський національний університет будівництва та архітектури*

Кожне підприємство в сучасних умовах ведення бізнесу намагається на ринку показати себе та свій товар з найкращої сторони. В умовах постійного конкурентного змагання, можливість виживання підприємства залежить від його конкурентоспроможності. Рівень конкурентоспроможності характеризує стан підприємства, що визначає перспективи його подальшого розвитку, можливість досягнення стратегічних цілей та завдань.

Ефективність функціонування підприємства, зокрема його здатність відповідати високим вимогам ринку, якість задоволення споживчого попиту та ресурсний потенціал є основними факторами, що визначають конкурентоспроможність підприємства на ринку. За таких умов актуальним є дослідження методологічних підходів до оцінювання рівня конкурентоспроможності підприємства як складової його розвитку [1].

Конкурентоспроможність підприємства – це його комплексна порівняльна характеристика, яка відбиває ступінь переваг над підприємствами-конкурентами по сукупності оціночних показників діяльності на певних ринках, за певний проміжок часу [3].

Оцінка конкурентоспроможності підприємства передбачає розрахунок комплексу показників, які характеризують різні аспекти діяльності підприємства, показують результати та реальні можливості всіх структурних підрозділів підприємства, здатність швидко реагувати на зовнішні зміни, за рахунок аналізу сильних і слабких сторін, які формують його конкурентоспроможність у ринковому середовищі [4].

Для забезпечення належного рівня конкурентоспроможності підприємства, потрібне ефективне ведення його господарської діяльності як на внутрішньому, так і на зовнішніх ринках. Для оцінки конкурентоспроможності підприємства використовують матричні, графічні та індексні методи.

Матричні методи передбачають використання матриці, тобто таблиці впорядкованих за рядками та стовпцями елементів. До них входять: матриця «Бостонської консалтингової групи», матриця І. Ансоффа., матриця McKinsey, Матриця Shell, матриця конкурентних стратегій М. Портера, матриця А. Томпсона – А. Дж. Стрикленда, Матриця Хофера – Шендлера. Матричні методи відрізняються простотою застосування. Недоліком цих методів є обмеженість кількості характеристик, за якими здійснюють оцінку; відсутність аналізу причин та врахування недостатньої кількості факторів; труднощі з оцінюванням темпів зростання ринку та ринкової частки підприємства [2].

Індексні методи – це розрахункові, кількісні методи, пов'язані з визначенням одиничних індексів (коефіцієнтів) за ключовими показниками й аспектами діяльності організації та їх зведенням до інтегрального показника. В індексний метод входять такі методи, як: метод, що базується на визначенні конкурентоспроможності продукції; метод, що базується на теорії ефективної конкуренції; метод, що ґрунтується на визначенні сили реактивної позиції; метод, що базується на теорії рівноваги фірми та галузі; метод інтегральної оцінки; метод бенчмаркінгу. Залежно від використання індексних методів, можна робити як складні розрахунки, так і прості математичні операції [2].

Графічні методи використовують у побудові багатокутника конкурентоспроможності або радіальної діаграми. Перевагами графічних методів є простота й наглядність. Однак цей метод не враховує неоднакову важливість чинників конкурентоспроможності й не дає можливості визначити ступінь сумарного критерію конкурентоспроможності, а використання великої кількості характеристик може згладжувати його наглядність.

Наведена класифікація методів показує, що сучасна економіка має велику кількість методичних підходів до оцінки конкурентоспроможності підприємства, установлює відокремлення груп методів поряд із їх загальною систематизацією. Головними методами оцінки конкурентоспроможності підприємства є методи, які базуються на життєвому циклу товару, частці ринку, теорії ефективної конкуренції, конкурентній перевазі, оцінці конкурентоспроможності продукції тощо.

Отже, вибір методу або методів є індивідуальним для кожного підприємства і його визначають завдання, які йому потрібно вирішити (діагностика стану підприємства, вибір стратегії та ін.), рівень ухвалення рішення та фактори конкурентного середовища [1].

Взагалі, конкурентоспроможність підприємства відіграє важливу роль не тільки для самого підприємства, а й для країни в цілому, адже підвищення конкурентоспроможності продукції на зовнішньому ринку дозволяє збільшити експорт, та врівноважити платіжний баланс країни.

Література:

1. Кваско А. В. Аналіз методів функціонування підприємства. *Економічні науки*. 2017. № 1. С. 111-118.
2. Левицька А.О. Методи оцінки конкурентоспроможності підприємства: вітчизняні та закордонні підходи до класифікації. *Mechanism of Economic Regulation*. 2013. № 4. С. 155-163.
3. Саєнко М.Г. Стратегія підприємства: підручник. Тернопіль: Економічна думка, 2006. 390 с.
4. Зайцева Л.О. Аналіз сучасних методів конкурентоспроможності підприємства. *Економічний аналіз*. 2013 Том 14. № 3. С. 12-17.

ФІНАНСОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЯК ФАКТОР КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Медведєва І.Г.

*Науковий керівник: Андрєєва В.Г., к.е.н., доцент
Київський національний торговельно-економічний університет*

Потенціал підприємства, будучи базовим елементом підприємства, поділяється на окремі складові: маркетинговий, техніко-технологічний, фінансовий, кадровий, інноваційний тощо. Всі складові потенціалу не ізольовані одне від одного, а діють у системі і мають бути збалансованими.